

PODATCI O AUTORU

Rođen 8. lipnja 1988. u Bjelovaru, Matko Antolčić osnovnoškolsko je obrazovanje stekao u Čazmi. Godine 2007. maturirao je u Školi primijenjene umjetnosti i dizajna u Zagrebu, grafički odsjek, pod vodstvom prof. Jure Kokeze. Iste godine upisuje Akademiju likovnih umjetnosti u Zagrebu, grafički odsjek, a godine 2012. u klasi izv. prof. Mirjane Vodopija završio je preddiplomski sveučilišni studij grafike i stekao akademski naziv sveučilišnog prvostupnika grafike. Iste godine upisuje diplomski studij grafike.

Do sada je ostvario sedam samostalnih izložbi od kojih je jedna predstavljena u inozemstvu, devet skupnih izložbi, sudjelovao je na šest likovnih kolonija te vodio jednu dječju radionicu. U svome radu proučava kršćansku duhovnost.

Ova izložba sastoji se od trinaest grafika dimenzija 100x70 centimetara u kombinaciji bakropisa, sitotiska i akvatinte, te jedne grafike dimenzija 100x70 centimetara u slijepom tisku.

Samostalne izložbe

- Serija crteža i kolaža** (2012.)
Kulturni centar Heviz, Mađarska
- Ilustrirana povijest Čazme** (2012.)
Centar za kulturu Čazma
- Pasija 2011.** (2011.)
Gradska knjižnica Čazma
- Serija kolaža** (2011.)
Galerija Matešin, Bojana
- Prosinac 2009.** (2009.)
Gradska knjižnica Čazma
- Grafike i crteži** (2008.)
Gradska knjižnica Čazma
- Serija slika** (2007.)
samostan Sveti Duh, Zagreb

Skupne izložbe

- Noć muzeja, HDLU** (2013.)
Galerija Bačva, Zagreb
- Grafičari** (2013.)
Mali salon, Rijeka
- Pasionska baština** (2013.)
Galerija Kristofora Stankovića, ZG
- Hrvatski sveci i blaženici u našem narodu** (2012.)
Gradska galerija Križevci
- Hrvatski sveci i blaženici u našem narodu** (2012.), Galerija Laudato, ZG
- Pasionska baština** (2012.)
Galerija Kristofora Stankovića, ZG
- Venientes III** (2012.)
Koncertna dvorana V. Lisinskog, ZG

XIV

Matko Antolčić

Otvorenje izložbe:

13. ožujka 2014.

19:30h

Galerijski prostor Zaklade

Čujem, vjerujem, vidim

A. Medulića 16, Zagreb

Izložba traje do 22. travnja 2014.

Ciklus XIV

(Križni put nerođenog života)

Na upit zajedničke prijateljice bih li za Matka, kojeg do tada nisam poznao, napisao osvrt na diplomski rad na Grafičkom odjelu Akademije likovne umjetnosti u Zagrebu na temu pobačaja i križnoga puta, moje je biće instinktivno ustuknulo. Zamislio sam grozomni niz od četrnaest fetusa ili embrija kakav se može vidjeti na medicinskim ili patološkim zavodima i institutima. S iskustvom loših primjera korištenja, čak silovanja likovnih umjetnosti u zagovaranju pojedinih ideja, na susret s Matkom sam se uputio radoznao, otvorena uma i srca, no ipak s velikom dozom suzdržanosti, te zebnjom da ću morati naći kvalitetan razlog odbijanja. No nakon što mi je pokazao radove svoga diplomskog ciklusa u umanjenom formatu, a pogotovo nakon susreta s originalnim djelima, bio sam siguran da ispred sebe imam radove iznimno talentiranog umjetnika koji je svladao zahtjevne grafičke tehnike i na zavidnoj razini interpretirao veoma zahtjevnu temu.

Likovni mu je govor tradicionalan, asketski i duboko promišljen. Treba si

posvijestiti da ono što se doima crtom ili plohom na papiru uistinu je plod zahtjevnog rada u grafičkoj tehnici. Na svakoj grafici određeni dio ima asocijativnu ili smislenu vezu s postajom križnog puta, pa stoga i vizualno naglašen. Trinaest ličnosti iz Matkovog života poziralo je za fotografije koje je on transponirao u grafički rječnik. Zanimljivo je da su modeli svojom osobnošću, pozom tijela i rukopisnim zapisom utjecali na umjetničko djelo, no završnu riječ je imalo umjetničko htijenje autora. Time je ostvarena djelu potrebna interaktivnost s modelom, ali i dokumentarnost koja čitavom konceptu daje umjetničku težinu.

U vrijeme radikaliziranja stajališta i stvaranja suprotstavljenih tabora u hrvatskom javnom životu, suptilan, miran i poetski govor o jednoj velikoj i potencijalno konfliktnoj temi doprinosi kulturi dijaloga. Takvu obradu teme treba zahvaliti i konzultacijama s profesoricom Mirjanom Vodopija. Matko zapisima likova koji – poput astronauta u zrakopraznom prostoru ili ploda u utrobi – lebde u uspravljenom pravokutnom formatu pripovijeda o osobnosti ljudskog bića od začeca do

rođenja. Nadalje o ranjivosti, dostojanstvu i ljepoti ljudskoga života: sazrijevanju, stjecanju mudrosti i velikodušnosti. Nekada je taj proces bolan. U njima sklupčani poput embrija tražimo utjehu u jastuku na postelji ili u zagrljaju drage osobe. Takvi trenuci su i prilike za hrabrost i promjene. Od ostatka ciklusa se razlikuje lik izveden u slijepom tisku, koji nikada nije došao na svijet i time nije dobio mogućnost ostvarenja svojih potencijala i stjecanja vlastitih slatkih i gorkih iskustava.

Matko se ovim ciklusom svrstao u red mladih umjetnika koji koriste klasične tehnike i figurativni likovni govor koji nosi izraženu narativnost, ali i konceptualnost. Njegov pristup, senzibilitet, koncepti i kompozicije su me podsjetili na umjetnika u slikarskom mediju, Lovru Artukovića. Kršćanski svjetonazor, sklonost tradicionalnim tehnikama i prisutnost suvremenog senzibiliteta daju naslutiti umjetnika koji će obogatiti likovnu scenu i svrstati se među izvrsne umjetnike sakralne ili religijske tematike.

Franko Ćorić